

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-3948/2015. számú ügyben**

Előadó: dr. Györfly Zsuzsanna

A vizsgálat megindítása

A szabadságvesztését jelenleg a Váci Fegyház és Börtönben töltő panaszos édesapa a gyermekével való kapcsolattartása ügyében kérte a segítséget. A beadvány szerint a panaszos 2005-ben született kislányával való kapcsolattartását a gyermek édesanyja akadályozza, a gyermek előtt tett kijelentésével pedig a kislány édesapjához és az ő hozzátartozóihoz fűződő szeretetét, megbecsülését kedvezőtlenül befolyásolja. A panaszos emiatt többször megkereste a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal Esztergomi Járási Hivatal Nyergesújfalui Kirendeltségének Gyámügyi Osztályát (a továbbiakban: gyámhatóság), de választ nem kapott és változás sem történt. A panaszos leírta, hogy tudomása szerint az édesanya és az élettársa a kislányt több ízben fizikailag is bántalmazta.

A panaszbeadvány alapján felmerült a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelménye, a tisztességes eljáráshoz fűződő jog, a gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga, ezért az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján a gyámhatóság vezetőjétől – a kapcsolattartás végrehajtása tárgyában készült valamennyi dokumentummásolat egyidejű megküldése mellett – tájékoztatást kértem az apai kapcsolattartás ügyében tett, vagy tenni kívánt intézkedésekről.

Kértem továbbá azt is, hogy ha megkeresésemig a gyermek veszélyeztetettségéről nem volt a hatóságnak tudomása, akkor leveletem tekintse egyben a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatástól szóló 1997. XXXI. törvény 17. § (2) bekezdésében foglalt jelzésnek, és a szükséges intézkedések megtétele kezdeményezésének.

Az érintett alapvető jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye. „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*” (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés),
- A tisztességes eljáráshoz való jog „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.*” (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés),
- A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga: „*Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.*” (Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdés).

Az alkalmazott jogszabályok

- a házasságról, a családról és a gyámságról szóló, 1952. évi IV. törvény (Csjt.),
- a Polgári Törvénykönyvről szóló, 1959. év IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.),
- a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Egyezmény),
- a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatástól szóló, 1997. XXXI. tv. (Gyvt.),
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló, 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.);
- a Polgári Törvénykönyvről szóló, 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.),
- a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló, 149/1997. (IX. 10.) Korm. Rendelet (a továbbiakban: Gyer.)

A megállapított tényállás

A rendelkezésemre álló dokumentumok és egyéb információk alapján a következő tényállás rögzíthető. A Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: PKKB) 2011. szeptember 2-án – további intézkedések céljából – továbbította a gyámhatóságnak a panaszos PKKB számára címzett, de tartalma szerint az apai kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmét. A bíróság a beadványhoz mellékelte a kapcsolattartást szabályozó, 2011. február 11-én kelt és 2011. április 11-én jogerőre emelkedett ítéletet. Az ítélet szerint a panaszos páros héten heti egy, páratlan héten pedig heti kétórányi időtartamban találkozhatott gyermekével a gyermekjóléti szolgálatnál. A panaszos kérelme benyújtásakor már jogerős börtönbüntetését töltötte Szombathelyen. Az ügyben gyámhatósági intézkedés nem történt.

A gyámhatóság 2012. január 5-én iktatta a panaszos újabb beadványát, melyben az akkor szabadságvesztését már Baracsán töltő férfi arról tájékoztatta a gyámhatóságot, hogy tudomása szerint a gyermeket az édesanyja – a panaszos beleegyezése nélkül – huzamosabb ideig külföldre kívánja vinni. A panaszos ismét sérelmezte azt, hogy a gyermek édesanyja akadályozza a kapcsolattartást és mindkét ügyben intézkedést kért. A gyámhatóság eljárási cselekményt ez alkalommal sem végzett. A panaszos ezt követően 2013. június 25-én és 2013. július 16-án kérte a kapcsolattartás végrehajtását. A PKKB 2013. március 13-án kelt egyezséget jóváhagyó végzése szerint a panaszos minden héten szombat és vasárnap 14 és 17 óra közötti időszakban 5-5 perces időtartamban tarthat kapcsolatot telefonon gyermekével. A személyes kapcsolattartásra az édesapa a tartózkodási helyéül kijelölt büntetés-végrehajtási intézményben évi négy alkalommal (minden év április, július, október és december hónapban) jogosult. Az egyezés a kapcsolattartás pótlására vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz.

A gyámhatóság ügyintézője a gyermek édesanyját idézte, őt 2013. szeptember 18-án meghallgatta. Az édesanya elmondta, hogy az édesapa minden hétvégén beszél a kislánnyal telefonon. Elmondta azt is, hogy a kislányt az apai nagyapja tavasszal és augusztus közepén vitte el személyes találkozásra az édesapjához. Abban az évben még egy alkalommal a nagyapa élettársa vitte el a börtönbe a gyermeket. Az édesanya kérte, hogy az ügyintéző tanúként hallgassa meg a panaszos édesapját és édesanyját is. Az ügyben az édesanya meghallgatásán túlmenően intézkedés nem történt. A panaszos ezt követően további beadvánnyal nem fordult a gyámhatósághoz. A hatóság vezetője tájékoztattott arról is, hogy a panaszos az Esztergomi Járásbíróság előtt pert indított a kapcsolattartás megváltoztatása iránt. A bíróság az első tárgyalást 2015. szeptember 22-ére tűzte ki. Az ügyben a bíróság 2015. júniusában az anyánál való környeztanulmány készítésére kérte a gyámhatóságot. A környeztanulmány során a gyermek testi, értelmi, erkölcsi fejlődését veszélyeztető tényezőt az ügyintéző nem tapasztalt, az elmúlt évek során pedig a gyermekvédelmi jelzőrendszer egyetlen tagjától sem érkezett a gyámhatósághoz jelzés. Az édesanya elmondta, hogy 2015-ben tavasszal, vagy nyáron volt a kislány az édesapjánál. A következő látogatás augusztus közepén lett volna, de akkor családi esemény miatt maga a kislány nem akart menni. A gyámhatóság vezetője a megküldött válaszával együtt az illetékes gyermekjóléti szolgálatot felkérte a gyermek veszélyeztetettségének vizsgálatára. A gyermekjóléti szolgálat helyzetértékelése szerint gyermekvédelmi intézkedés megtétele nem indokolt.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint a hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem

értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A Gyvt. 16. § (1) bekezdése szerint a gyermekek védelmét biztosító hatósági feladat- és hatásköröket a helyi önkormányzat képviselő-testülete, illetve a gyámhatóság gyakorolja, így az Ajbt. 18. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a gyámhivatal eljárására kiterjed vizsgálati hatásköröm. Lényeges kiemelni, hogy Az Ajbt. 1. § (2) bekezdés a) pontja szerint az alapvető jogok biztosa – különösen hivatalból indított eljárások lefolytatásával – megkülönböztetett figyelmet fordít a gyermekek jogainak védelmére.

II. A vizsgált alapjogok és elvek tekintetében

Az alapjogi biztos egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmanintézmény megalakulása óta az országgyűlési biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi tesztek. A jelentés megállapításaival összefüggésben ismételten hivatkozom arra, hogy az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek szövege Alaptörvény Negyedik Módosításának hatályba lépését követően továbbra is nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, az alkotmányos követelmények és alapjogok tekintetében jellemzően nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amely ellentétesek volnának a korábbi alkotmányunk szövegével. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „*az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni*”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi érveléssel azt mondta ki, hogy „*az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.*”

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében és a XVI. cikk (1) bekezdésében foglaltakat a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdésének és 67. § (1) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a jogbiztonság követelménye, a gyermekek jogainak védelme tekintetében nem hoz olyan koncepcionális változást az Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat elvetését, vagy jelentős tartalmi átértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírósági döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indoklásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket. A tisztességes eljárás jogának érvényesülése kapcsán annyi változást érdemes kiemelni, hogy immár külön alkotmányi rendelkezés nevesíti a *tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot*.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat továbbra is relevánsnak tekintendő. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek*, működésüket tekintve *kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. Az irányadó alkotmánybírósági tézis szerint a jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a *jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a *kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az alapjogok valódi érvényesülését képes kiüresíteni, megbénítani (azaz komolyan befolyásolni) a szabályozás vagy a jogalkalmazás hibáiból, zavarából adódó kiszámíthatatlanság, az eljárásra vonatkozó garanciális szabályok félre tétele, figyelmen kívül hagyása. Érdemes utalni arra az alkotmánybírósági tézisre, amely szerint közvetlen alkotmányi garanciák *gazdaságossági és célszerűségi okokból*, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén *sem mellőzhető*. Mindebből az is következik, hogy jogállamot csak jogállami eszközökkel lehet szolgálni, az egyes jogsértésekre csak jogállami módon, a jogszabályi rendelkezések, az eljárási garanciák maradéktalan betartása mellett, az arra feljogosított szerveknek kell választ adnia.

2. Az Alaptörvény XXIV. cikke kinyilvánítja a *tisztességes eljáráshoz való jogot*. Az Alkotmánybíróság döntéseiben felhívta a figyelmet arra, hogy a jogállamiságnak számos összetevője van. Irányadó alkotmánybírósági tézis, hogy a jogállamiság elvéből folyó egyik legfontosabb alapkövetelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. A közigazgatás törvényessége akkor valósul meg, ha jogilag szabályozott eljárási keretek között működik, a jogkorlátozásra adott felhatalmazást pedig törvényi szinten pontosan kell meghatározni. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy a hatáskörébe utalt ügyben, az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon.

3. *A gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése rögzíti*. A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz. Erre tekintettel kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket.

A gyermekek védelemhez és gondoskodáshoz való joga az állam kötelességét alapozza meg a gyermek személyiségfejlődése intézményes védelmére. A gyermek, mint az alapjogok alanya oldalán az életkorból adódó hátrányokat az állam oldaláról az az intézményvédelmi kötelezettség egyenlíti ki, hogy az államnak aktívan kell cselekednie a gyermekek alapvető jogainak előmozdítása, érvényesülése és védelme érdekében.

Ezt az alaptételt megtaláljuk az Egyezmény preambulumban is, amely rögzíti, hogy a gyermeknek, figyelemmel fizikai és szellemi érettségének hiányára, különös védelemre és gondozásra van szüksége, nevezetesen megfelelő jogi védelemre, születése előtt és születése után egyaránt. Az Egyezmény minden gyermekekkel kapcsolatba kerülő intézményt és hatóságot a gyermek legjobb érdekének megfelelő eljárásra, döntésre kötelez. Az Egyezmény 3. cikke nyomán meghatározó alapelv a gyermek legfőbb érdekét figyelembe vevő eljárás.

III. Az ügy érdemében

A különélő szülővel való személyes és közvetlen kapcsolat fenntartását a panaszos 2011 szeptemberében, 2012 januárjában és 2013 nyarán benyújtott kérelmei idején hatályos Csjt. és a 2014. március 15-én hatályba lépett Ptk. egyaránt gyermeki jogként nevesíti. Mindkét hivatkozott törvény a gyermekétől különélő szülőt nem csupán jogosítja, de kötelezi is a gyermekével való kapcsolattartásra. A gyermeket nevelő szülő pedig a törvényi szabályozás értelmében köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

A Csjt. 92. (5) bekezdése kimondta, hogy ha a kapcsolattartás kérdésében a bíróság döntött, ennek megváltoztatását a határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül csak a bíróságnál lehet kérni. A Csjt. 92. § (6) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó bírósági határozat végrehajtása a gyámhatóság feladatkörébe tartozik.

A panaszos kérelmeinek benyújtásakor hatályos Gyer. 32. § (1) bekezdése szerint a kapcsolattartás újraszabályozását a kapcsolattartást rendező határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül abban az esetben lehet kérni, ha azok a körülmények, amelyekre a bíróság vagy a gyámhivatal a döntését alapította utóbb lényegesen megváltoztak és a kapcsolattartás újraszabályozása a gyermek érdekeit szolgálja. A Gyer. 32. § (2) bekezdése alapján a kapcsolattartás újraszabályozása során a bíróság vagy a gyámhivatal a korábban megállapított kapcsolattartás formájának, gyakoriságának, időtartamának, helyének megváltoztatásáról – külön-külön vagy együttesen – is dönthet.

A Gyer. 33. § (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozat végrehajtása iránti kérelem benyújtásának a kapcsolattartás pótlására, ennek hiányában a kapcsolattartásra – a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban – előírt határidő elteltétől, illetve a gyermeket veszélyeztető magatartás tudomásra jutásától számított 30 napon belül van helye.

A Ket. 29. § (1) bekezdése szerint a hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indul meg. A Ket. 29. § (3) bekezdés b) pontja kimondja, hogy – a kérelemre indult eljárásban – törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezésének hiányában, az eljárás megindításáról az ismert ügyfelet a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül értesíteni kell. A panaszos kérelmeinek benyújtásakor hatályos Ket. 33. § (1) bekezdés szerint a határozatot, az eljárást megszüntető végzést a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezését követő naptól számított harminc napon belül kellett meghoznia a hatóságnak. A Ket. 33. § (3) bekezdés e) pontja alapján az ügyintézési határidőbe az eljárás felfüggesztésének időtartama nem számít be.

A Ket. 32. § (1) bekezdés szerint, ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, a hatóság az eljárást felfüggeszti.

Megállapítható, hogy a PKKB – hatásköre hiányában – a panaszos végrehajtási kérelmét, a kapcsolattartás szabályozására vonatkozó jogerős döntést mellékelve, további intézkedés céljából továbbította az illetékes gyámhatóságnak. Tekintettel arra, hogy a panaszos a 2011-ben és 2012-ben már börtönbüntetését töltötte, a szabályozottak szerint kapcsolattartási jogával nem tudott élni, így az érdemben végrehajthatatlan volt

Figyelemmel arra, hogy *a kapcsolattartást rendező jogerős döntést követően lényegesen megváltoztak azok a körülmények, amelyekre a bíróság a döntését alapította és az ítélet jogerőre emelkedésétől számítva még nem telt el két év, a kapcsolattartás megváltoztatásáról csak a bíróság dönthetett.* A gyámhatóság azonban nem tájékoztatta a panaszost arról, hogy a kapcsolattartás megváltoztatását a bíróságtól kérheti, a bíróság jogerős döntéséig pedig az esetlegesen megindított végrehajtási eljárást a hatóság felfüggesztheti.

Megállapítható, hogy a gyámhatóság a kérelem kézhezvételét követően nem vizsgálta, hogy lehet-e helye a végrehajtás elrendelésének, továbbá eljárási cselekményt nem végzett, a kérelemről érdemben nem döntött.

A panaszos 2013 nyarán benyújtott végrehajtási kérelmekor már volt olyan bíróság által jóváhagyott egyezség a szülők között, amely végrehajtható volt.

Megállapítható, hogy a panaszos 2013 júniusában és júliusában benyújtott kérelmei alapján a gyámhatóság végrehajtási eljárást nem indított, de a gyermek anyját – az ügyintézési határidőt túllépve – idézte és meghallgatta. Az ügyintéző az édesanya kérése ellenére további tanúmeghallgatást nem tartott indokoltnak, az ügyben érdemi döntést nem hozott.

Összességében megállapítom azt, hogy a gyámhatóság ismételt, érdemi jogi indok nélküli mulasztásai a jogállamiság elvéből eredő jogbiztonság követelményével, valamint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggésben visszásságot okozott, továbbá a gyermek jogaival összefüggő jogsérelem közvetlen veszélyét idézte elő.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapvető jogokkal összefüggő visszásság bekövetkezésének megelőzése érdekében az Ajb. 32. § (1) bekezdése alapján *felkérem a Komárom-Esztergom Kormányhivatal Esztergomi Járási Hivatalának vezetőjét, hogy – ha az ügyfél kérelme alapján nem állnak fenn a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának, az eljárás felfüggesztésének, vagy az eljárás megszüntetésének jogszabályi feltételei – gondoskodjon az érdemi döntés a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló, 2004. évi CXL. törvény 33. § (1) bekezdése által előírt ügyintézési határidőn belüli meghozataláról.*

Budapest, 2015. október

Székely László sk.